

Sygn. akt III Kp 294/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział III Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Artur Szymański

Protokolant : prot. Anna Stopa

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków – Podgórze: Krystyny Nowak- Imielskiej

po rozpoznaniu zażalenia skarżącego Stowarzyszenia (...) w K. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków - P. z dnia 31 stycznia 2013r. sygn. akt 5 Ds 15/13 o odmowie wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 329 § 1 i 2 kpk, art. 437 § 1 kpk i art. 465 § 1 i 2 kpk

postanawia

zażalenia skarżącego Stowarzyszenia (...)w K. nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa K. otrzymała zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z „art. 258 kk, art. 284 kk, art.286 kk” przez firmę (...) na szkodę Poczty Polskiej. Zawiadomienie to zostało sporządzone przez Stowarzyszenie (...) w K. (zwanego dalej Stowarzyszeniem). Przestępstwo to miało polegać na uzyskaniu przez (...) dostępu do rynku w Polsce usług pocztowych w zakresie zastrzeżonym dla Poczty Polskiej SA, czyli przyjmowanie, przemieszczanie i doręczanie przesyłek listowych o wadze poniżej 50 g. w obrocie krajowym. Firma (...) miała bowiem sztucznie dociążyć korespondencję. W wyniku takiego działania, zdaniem Stowarzyszenia doszło do „przywłaszczenia obrotu finansowego” na szkodę Poczty Polskiej SA w wysokości 945500000 zł., a także doprowadziło do likwidacji w 2013r. 1000 miejsc pracy. Zawiadamiający uznał więc, iż przedmiotowa działalność wyczerpuje nadto znamiona przestępczej działalności grupowej (art. 258 kk), nielegalne przywłaszczenie obrotu finansowego (art. 284 kk) i oszustwa (art. 286 kk).

W dniu 31 stycznia 2013r. Prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków – P. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przywłaszczenia w okresie od 15 listopada 2006r. do dnia 20 grudnia 2012r. kwoty 945500000 zł. na szkodę Poczty Polskiej SA, tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Na przedmiotowe postanowienie zażalenie w ustawowym terminie złożyło Stowarzyszenie, które stwierdziło że doszło do faktycznego wyrządzenia szkody przez firmę (...), oraz zwolnienia 1000 pracowników Poczty Polskiej, a winę za to ponosi wskazana firma, która należy do obcego kapitału. Skarżący dodał także, że jest to zмова obcego kapitału, który chce zniszczenia gospodarczego Polski.

Prokurator Rejonowy K., jako organ nadrzędny nad Prokuratorem, który wydał przedmiotowe postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, nie przychylił się do niniejszego zażalenia i skierował je do Sądu Okręgowego w Krakowie celem jego rozpoznania. Prokurator nadrzędny wniósł o nieuwzględnienie tegoż zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Przedmiotowe zażalenia nie jest zasadne, a podniesione w nim zarzuty są chybione. Prokurator podjął słuszną decyzję i prawidłowo ją uzasadnił. Sąd w pełni podzielił stanowisko Prokuratora i nie dopatrył się w nim żadnego błędu.

Przed wszystkim należy zauważyć, iż art. 43 Ustawy z dnia 12 czerwca 2003r. Prawo pocztowe gwarantuje operatorowi publicznemu uprzywilejowaną pozycję na rynku krajowym w zakresie usług pocztowych dotyczących przesyłek o wadze poniżej 50 gramów. Obejście tego przepisu, czyli sztuczne dociążanie przesyłek, nie jest z pewnością czynem realizującym wszystkie znamiona przestępstwa z art. 284 § 1 kk, czy też art. 286 § 1 kk, a tylko wtedy można postawić konkretnej osobie zarzut popełnienia owego przestępstwa. Słusznie Prokurator zauważył, iż przedmiotem tych czynów nie jest przywłaszczenie, czy też wyłudzenie „obrotu finansowego”. Nie mamy tu sytuacji związanej z przywłaszczeniem cudzej rzeczy ruchomej, czy też prawa majątkowego, a tym bardziej z oszustwem, czyli doprowadzeniem - w celu osiągnięcia korzyści majątkowej - innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd, albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Nie doszło do przywłaszczenia czyjegokolwiek majątku - czy to w postaci określonej rzeczy, pieniędzy, czy też prawa, nikogo nie wprowadzono w błąd, tj. ani Poczty Polskiej, ani klientów korzystających z usług firmy (...). Nie możliwym jest wykazanie z całą stanowczością, że dochody osiągane przez firmę (...), byłyby osiągnięte przez Poczta Polską. Wskazuje na to ogólnie znana sytuacja na rynku doręczeń pocztowych, gdzie również w innym asortymencie przesyłek, Poczta Polska ma poważną konkurencję w postaci firm prywatnych, które konkurują z nią nie tylko niższą ceną, ale również jakością usług. Nie można więc w żadnej mierze przyjąć, iż dochód uzyskany przez (...), byłby również uzyskany przez Poczta Polską - nie ma bowiem pewności, iż klienci (...), byłiby klientami Poczty. Ponadto kwoty przeznaczone przez potencjalnych klientów Poczty, na opłacenie usług (...), nigdy nie były własnością i nigdy nie były w posiadaniu Poczty, a więc nie ma mowy o realizacji znamion przestępstwa z art. 284 § 1 kk. Klienci nie zostali wprowadzeni w żadnej mierze w błąd, nie mamy więc również do czynienia z oszustwem.

Słusznie Prokurator zauważył, iż ewentualne uznanie takiego działania (...), jako próba obejścia przepisów ustawy, należy do kompetencji Prezesa Urzędu (...)i ewentualne postępowanie jest prowadzone na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego - nie jest to więc postępowanie karne, a właściwym organem nie jest z pewnością Prokuratura.

Zważywszy na powyższe, prawidłowo Prokurator przyjął, iż skoro opisane formy działalności (...) nie stanowią przestępstwa, to również podmiot je stosujący, nie może być uznany za strukturę przestępczą, a więc nie są zrealizowane znamiona z art. 258 kk.

Składający zażalenie w żaden sposób nie podważył ustaleń i ocen dokonanych przez Prokuratora w postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.